

Ява III.

Ті ж і Іван.

Іван. Можна до вас на постой?

Явдоха. Заходьте, заходьте!

Іван. У нас такі прибори йдуть, як перед приїздом корпусного, ніде і примоститись. Василю, там мама тебе шукає.

Василина. На віщо?

Іван. А я знаю? Питали мене, чи не бачив, так я догадуюсь, що шукають.

Василина. А, Господи! Знову заставлятимуть щонебудь робити коло обіда, а я нічого сенько не тямлю.

Іван. Учись.

Василина. Сам спиш, а другим раїш робити . . . Писарь!

Іван. Старший писарь корпусного штаба.

Василина. Важна птиця. Вийшла.

Іван, у слід. Саме по гнізду синиця! . . .
І ви тут прибіраєтесь, як на смотр.

Явдоха. А як же! Гості важні будуть.

Іван. Суєта! . . . Чи нема сірничка?

Явдоха. Он на столі. Тільки не смітіть, Іване, складайте попіл у ту мисочку, а то ви завжди все кидаєте, куди попало.

Іван. Коли є мисочка, то можна в мисочку . . . Гарний диванчик. Коли це купили? Розкурює.

Явдоха. На цих днях.